

13.11.2013

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

(0107/2013)

Ärende: Motiverat yttrande från den irländska senaten över förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Enligt artikel 6 i protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna får de nationella parlamenten, inom åtta veckor från den dag då ett utkast till lagstiftningsakt översänds, till Europaparlamentets talman och rådets och kommissionens ordförande lämna ett motiverat yttrande med skälen till att de anser att det aktuella utkastet inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Enligt Europaparlamentets arbetsordning har utskottet för rättsliga frågor ansvar för respekten för subsidiaritetsprincipen.

För er kännedom bifogas ett motiverat yttrande från den irländska senaten över ovannämnda förslag.

Motiverat yttrande från den irländska senaten (Seanad Éireann) över förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (COM(2013)0534)

Jag vill med denna skrivelse uppmärksamma er på att den irländska senaten vid sitt sammanträde i dag behandlade förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (COM(2013)0534), i enlighet med artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen och protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och att senaten anser att förslaget inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

I enlighet med den irländska senatens arbetsordning fick ett särskilt utskott i uppgift att undersöka om det ovannämnda förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Utskottet skulle enligt arbetsordningen lägga fram ett betänkande för den irländska senaten om det ansåg att förslaget inte var förenligt med subsidiaritetsprincipen. Utskottet lade i vederbörlig ordning fram ett betänkande för senaten, och vid dagens sammanträde behandlade och antog senaten ett förslag med anledning av utskottets betänkande.

I enlighet med arbetsordningen har jag bifogat en kopia av den irländska senatens resolution tillsammans med det motiverade yttrandet och en kopia av utskottets betänkande. Denna skrivelse har även översänts till Europaparlamentets talman och rådets ordförande samt till Irlands justitie- och jämlikhetsminister.

Betänkande enligt artikel 105 i underhusets arbetsordning och artikel 101 i senatens arbetsordning om kommissionens förslag från 2013 till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.**Inledning**

1. Subsidiaritetsprincipen definieras på följande sätt i artikel 5.3 i EU-fördraget:

Enligt subsidiaritetsprincipen ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

I artikel 5.3 ges de nationella parlamenten också ett särskilt ansvar att se till att EU:s institutioner tillämpar principen enligt protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

2. Den prövning som föreskrivs i artikel 5.3 i EU-fördraget är i själva verket en effektivitetsjämförelse som inbegriper en prövning av nödvändigheten och mervärdet:
 - (i) Nödvändighet – Är en åtgärd på EU-nivå nödvändig för att uppnå förslagets mål? Kan förslagets mål uppnås eller uppnås i tillräcklig utsträckning endast genom en åtgärd på EU-nivå?
 - (ii) Mervärde – Skulle målet uppnås bättre på EU-nivå, dvs. skulle en åtgärd på EU-nivå ge ett större mervärde än en åtgärd på nationell nivå?

3. För att de nationella parlamenten lättare ska kunna bedöma huruvida ett förslag är förenligt med subsidiaritetsprincipen anges följande i artikel 5 i protokoll nr 2:

Varje utkast till lagstiftningsakt bör innehålla ett formulär med närmare uppgifter som gör det möjligt att bedöma om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna har följts. Formuläret bör innehålla underlag som gör det möjligt att bedöma dess finansiella konsekvenser och, om det gäller ett direktiv, dess konsekvenser för de bestämmelser som medlemsstaterna ska genomföra [...]

4. Varje nytt utkast till lagstiftningsakt måste följaktligen
- underbyggas av ett formulär med tillräckligt ingående uppgifter för att de nationella parlamenten ska kunna bedöma om subsidiaritetsprincipen har följts,
 - tydligt uppfylla kraven på nödvändighet och mervärde,
 - enligt principen om tilldelade befogenheter i artikel 5.2 i EU-fördraget visa att unionen endast handlar ”inom ramen för de befogenheter som medlemsstaterna har tilldelat den i fördragen för att nå de mål som fastställs där”.

Den gemensamma kommitténs yttrande

5. Den gemensamma kommittén för rättsliga frågor, försvar och jämlikhet har med särskilt beaktande av fördragets bestämmelser kommit fram till att förslaget inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Skälen anges i följande punkter.
- a) Den gemensamma kommittén håller visserligen med om att det är mycket viktigt att effektivt bekämpa alla former av bedrägeri, inklusive bedrägerier som riktar sig mot EU:s finansiella intressen, men anser trots det att straffrättsliga frågor i första hand ingår i den nationella behörigheten. Utredning och lagföring av alla bedrägerirelaterade brott, inklusive brott som riktar sig mot EU:s finansiella intressen, är därför i första hand en skyldighet för de nationella myndigheterna.
- b) Den gemensamma kommittén anser att kommissionen inte tillräckligt grundligt har undersökt om åtgärder som inte inkluderar en överstatlig myndighet skulle kunna erbjuda ett effektivt skydd mot finansbedrägerier riktade mot EU. Utskottet anser att kommissionen inte i tillräcklig omfattning har undersökt alternativet att stärka befintliga eller alternativa mekanismer som skulle kunna tillämpas på nationell nivå och EU-nivå utan har antagit att inrättandet av en överstatlig myndighet för lagföring och utredning är det enda sättet att motverka bedrägerier som riktar sig mot EU:s budget.
- c) Den gemensamma kommittén anser att man i större utsträckning bör framhålla värdet av att effektivisera och förbättra samarbetet mellan Eurojust, Olaf och medlemsstaterna. Kommissionen hävdar i sin konsekvensbedömning att medlemsstaterna inte vidtar tillräckliga åtgärder mot bedrägerier riktade mot EU, men det argumentet är inte tillräckligt fast förankrat och kommissionen har inte kunnat visa att medlemsstaterna ser mindre allvarligt på bedrägerier mot EU:s finansiella intressen än bedrägerier som riktas mot någon annan.

Den gemensamma kommitténs rekommendation

Den gemensamma kommittén enades om detta betänkande enligt artikel 105 i underhusets arbetsordning och artikel 101 i senatens arbetsordning den 16 oktober 2013.

Den gemensamma kommittén lägger i enlighet med artikel 105.3 b i underhusets arbetsordning och artikel 101.3 b i senatens arbetsordning fram det motiverade yttrande som framgår av punkt 5 ovan för godkännande i det irländska underhuset och den irländska senaten.